

אני ומנהלת בית הספר

מאת: דינה יעקוביאן

אני והמנהלת חוזרות לאחור עם עבר משותף. בעצם, אני כאן בסטאז' די בזכותה. כמובן שגם ליושב במרומים יש חלק גדול בסיפור. היקום פועל בצורה שאני לא לגמרי מבינה, כנראה יש סיבה לכל דבר ובפרט לכך שדברים התגלגלו בצורה מקרית שכזו.

ביום בהיר אחד, המנהלת נתקלה באמי בזמן סידורים, שאלה מה שלומי, גילתה שאני מסיימת שנה ד' ואמרה לה למסור לי ליצור איתה קשר לגבי משרת הוראה/סטאז' בשנה הקרובה. ואני... מי חיפש או רצה בכלל סטאז' בשנה הקרובה?.. אבל אם מציעים לא אקח?

וכך קרה שאני עובדת תחת המנהלת שחינכה, גידלה והכירה אותי מכיתה ז', המחזור הראשון בבית הספר החדש שלה.

קצת מוזר, הזוי ומביך לפעמים לעבור בבית הספר ולהיתקל בה, להביט בה עין בעין ולשאול לשלומה. אני מנסה להתעלם מהמבוכה שיש לי ממנה כי אני כבר על תקן מורה ולא תלמידה, אך בכל זאת נשארה בי כנראה קצת יראה מהקשר שלנו בעבר. כמובן שהיא כבר רואה בי בוגרת, גדולה, קולגה, אך בטוחה שגם היא עוד מסתכלת עליי ורואה בי לפעמים את הילדה הקטנה שהייתי.

אני זוכרת אותה בתור מנהלת רעשנית ששומעים מכל מקום, שדרבנה ופיתחה והשקיעה בחינוך הגופני. היא לא הייתה מהמנהלות שהמעיתו בערך שיעור זה. כשבאתי לראיון, הבחנתי בכך שזה לא השתנה, עדיין רועשת, עדיין מוכנה לקנות ציוד.

באחד המפגשים עם המפקח, התבקשנו להיפגש עם המנהלת ולשאול אם היא מרוצה מאתנו עד כה, וזאת כדי לקבל משוב לפני סוף השנה. שם כבר אי אפשר לתקן את הטעון תיקון לקראת ההערכות הסופיות. כשניגשתי אליה בשאלה תמימה "האם את מרוצה בינתיים ממה שאת רואה, האם יש לך משהו שהיית רוצה שאעשה אחרת", היא הסתכלה עליי בחיוך עדין והנהנה שהכול בסדר גמור.

הרגשתי שהבינה מאיפה השאלה הזו הגיעה, ממקור רשמי יותר, דבר שהייתי צריכה לעשות. מדי פעם היא תציץ בשיעורים שלי (הצצה המוכרת לי מפעם), אני מחזירה לה חיוך וחושבת לעצמי איזה מזל שהיא תפסה את הכיתה ברגע טוב.

המנהלת דומיננטית ומרגישים אותה במסדרונות, כולם יודעים לא להרגיז אותה, המורים עצמם בוחרים מתי להיכנס למשרדה ומתי לא, דבר שהצחיק אותי קצת בהתחלה—לגלות דברים מתוך חדר המורים. על אף הקשר שכביכול יש בינינו, אני מנסה לשחק את המשחק כמו שצריך, לא להתבייש לגשת אליה אך גם לא להציק, לבחור את המילים בקפידה ולבחור תזמון נכון כדי לא לקבל דחייה או נזיפה.

בסך הכל, אני מקווה שמה שאני קולטת ממנה על פני השטח לא שונה בהרבה ממה שהיא מרגישה מתחת לפני השטח.